

Antoni Mazanek

Wspomnienie pośmiertne : adwokat Tadeusz Woner

Palestra 19/3(207), 75-76

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIE POŚMIERTNE

Adwokat Tadeusz Woner

Dnia 24 lipca 1974 r. zmarł w Krakowie Tadeusz Woner, adwokat w Zespole Adwokackim Nr 2 w Krakowie.

Tadeusz Woner urodził się w Będzinie 7 sierpnia 1901 r. Studia na Wydziale Prawa UJ w Krakowie i w Szkole Nauk Politycznych przy UJ w Krakowie ukończył w 1925 roku. Wpis na listę adwokatów w Sosnowcu uzyskał w roku 1929, a wpis na listę adwokatów w Krakowie w roku 1946.

Tadeusz Woner pochodził z rodziny o tradycjach rewolucyjno-niepodległościowych. Jego matka Maria (z domu Frydecka) Wonerowa była znaną działaczką PPS-lewica, a pradziad notariusz Woner z Trzemeszna był powstańcem wielkopolskim.

Tadeusz Woner już w okresie studiów uniwersyteckich rozpoczął ożywioną działalność polityczno-społeczną. Od 1925 r. był przewodniczącym Zarządu Powiatowego „Wyzwolenie” na powiat będziński oraz wiceprzewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego „Wyzwolenie” w Kielcach. Od 1933 r. był członkiem Rady Naczelnej Zjednoczenia Stronnictwa Ludowego. Był ponadto pionierem ruchu spółdzielczego na obszarze Zagłębia Dąbrowsko-Sosnowieckiego.

Jako obrońca w sprawach karnych występował w wielu procesach oskarżonych komunistów Zagłębia.

W okresie okupacji poszukiwany był przez policję niemiecką za działalność polityczną i odczytową. Tadeusz Woner przedostał się z tzw. Reichu do Generalnej Guberni, gdzie objął pracę lustratora w Związku Spółdzielni „Społem” w Krakowie, Rzeszowie i Przeworsku. Jednocześnie pracował w konspiracyjnym Ruchu Ludowym „Wola Ludu” i w konspiracyjnej Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Krakowie. W dniu 31 grudnia 1943 r. na pierwszym posiedzeniu Krajowej Rady Narodowej w Warszawie powołany został na członka tejże Rady.

W okresie powojennym, w latach 1945—1947, zmarły pełnił czynności przewodniczącego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie, prezesa Woj. Zarządu Stronnictwa Ludowego w Krakowie, członka Naczelnego Komitetu Wykonawczego Stronnictwa Ludowego, posła do Krajowej Rady Narodowej w Warszawie, wiceprzewodniczącego komisji sejmowych: administracyjnej, prawniczej i regulaminowej.

Po powrocie do adwokatury w 1948 r. zmarły został członkiem Naczelnej Rady Adwokackiej oraz był członkiem Komisji Dyscyplinarnej RA w Krakowie. Aktywnie pracował w komisjach: egzaminacyjnej, popularyzacji prawa oraz współpracy z komitetem redakcyjnym mies. „Palestra”.

Mimo nadmiaru pracy zawodowej i społecznej adw. Tadeusz Woner prowadził szeroką i ożywioną działalność publicystyczną, współpracując z takimi czasopismami, jak „Palestra”, „Nowe Prawo”, „Gazeta Sądowa”,

„Ruch Ludowy” i in. Interesowało go szczególnie dawne prawo konstytucyjne, zagadnienia prawa administracyjnego oraz historia adwokatury. Wystarczy wspomnieć jego artykuły na łamach czasopisma „Nowe Prawo”: „Rzeczywistość zespołowej pracy adwokackiej”, „Udział adwokatury w walce o praworządność”, „Rola jurysdykcyjna Sądu Najwyższego” oraz artykuły w „Palestrze”: „Pierwsze polskie ordynacje adwokackie”, „Bunty palestry w dobie upadku saskiego” oraz szereg artykułów także zamieszczonych a przedstawiających sylwetki wybitnych adwokatów. Jeszcze po śmierci T. Wonera ukazały się w „Palestrze” wspomnienia o zmarłych adwokatach Józefie Putku i Bernardzie Chrzanoskim.

W życiu prywatnym i publicznym — człowiek prawy i skromny, o licznych zainteresowaniach naukowych z dziedziny prawa i zagadnień polityczno-społecznych. W pracy adwokackiej i społecznej żarliwy i przekonujący mówca, zawsze pełen temperamentu, o błyskotliwej inteligencji i argumentacji. Sumienny i inteligentny prawnik i społecznik, wykonywał swoje obowiązki do ostatnich chwil swego pracowitego i interesującego życia.

Odszedł od nas Człowiek i Adwokat oraz społecznik niecodziennej miary, dobry, szlachetny człowiek. Będziemy Go pamiętać i wspominać, a młodszym wskazywać jako wzór wzorowego adwokata i obywatela-społecznika.

Cześć Jego pamięci!

adw. Antoni Mazanek